

## Resebrev 7 - Kanarieöarna 2

Hola amigos!!

Vi lämnade er på Graciosa, Kanarieöarna i vårt förra brev. Sedan dess har vi varit med om en omskakande upplevelse. Vi hade haft två underbara veckor i Graciosa när vi en natt fick vara med om en storm i ankarviken. Klockan 23 var allt lugnt, svag N vind och inget barometerförändring. En timme senare uppstod kaos, då vinden vred till SO med en vindhastighet av 21-25 m/s. Vi vaknade av att båten rörde sig annorlunda och kom upp lagom för att se två segelbåtar som låg för ankare krocka med varandra ca 75 meter framför oss. Vi befarade att båtar skulle driva mot oss men de kom till slut loss och gick i natten ut från ankarviken.

Vi insåg allvaret i situationen och satte på vårt ankarlarm som visar om vi draggar. Vi hade dock bra ankarfäste och tog beslutet att det var säkrare att stanna kvar i viken än att gå ut på havet. Vi förberedde oss dock för en vaknatt. Åtta båtar lämnade viken och gick ut mot djupare vatten. Det tog en av dem fyra timmar att gå 2,5 Nm mot sjö och vind.

Samtidigt som en stor, 20 m lång båt sände ut nödbloss medan den drev mot klipporna, såg vi akter om oss en annan båt - en 12 ton tung stålbåt - som hade problem att gå ut ur viken. Båten orkade inte hålla upp mot vinden utan föll av hela tiden. Den kom allt närmare oss. Sedan gick allting väldigt fort. Plötsligt befann sig båten mellan oss och en australiensisk katamaran, Magic Carpet. Sekunden därefter smällde den in i katamaranen för att sedan fortsätta in i förskeppet på vår båt. Den påkörande stålbåtens dingerep fastnade i vår kätting och innan vi kom loss hade den inte bara böjt vårt peke utan också studsat in i relingen på SB sida ett flertal gånger.

Det kändes som en mardröm. En 12 ton tung stålbåt som kolliderat med vår Elvina var ingen rolig upplevelse. Stålbåten strandade på klipporna strax därefter. Vi konstaterade att vi fortfarande hade bra fäste för vårt ankare. Det var sannerligen tur i oturen att den påkörande inte släpat vår båt med sig till stranden.



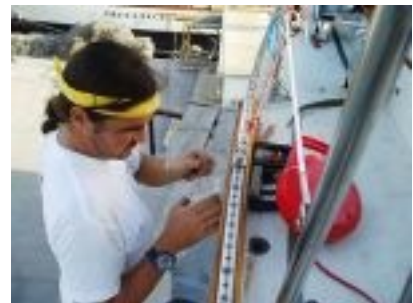
Vinden mojnade vid 5-tiden på morgonen och när det blev ljus kunde vi inspektera skadorna. Peket och vaterstaget var böjda, relingslisten var flisig på ett flertal ställen längs SB sidan, lanternan var borta m.m.



Dagen därpå kändes överklig med nattens upplevelser i färskt minne och synen av de två båtarna som strandat på klipporna. De båtar som gått till sjöss på natten smög sig under förmiddagen tillbaka in i viken. Det visade sig att två av dem fått kapa sina ankarkättingar och att flera båtar hade kramat varandra i nattmörkret.



Vi var tvungna att ta upp ankaret i lugnt väder för att inte riskera att göra skadorna värre. Vi väntade därför till eftermiddagen med att gå in till marinan. Det blev en fantastisk sammanhållning mellan oss som varit med om stormnatten och det var skönt att prata av sig. Sedan vidtog jobbet med att skicka anmälan till försäkringsbolag etc och efter två veckor kunde vi gå till Lanzarote för att få skadorna lagade.



Nu står Elvina på land i Marina Rubicon. En ny relingslist är under tillverkning och ett nytt peke likaså. Vi passar på att höja vattenlinjen då vi insett att vi inte kommer lätta så mycket den närmaste tiden.

Listan med båtjobb betas av dag för dag men vi tar oss tid till annat också. Marinan erbjuder alla gäster en pool bland annat! Lanzarote har mer än sol och bad att erbjuda och vi har hyrt bil en dag för att se oss omkring.



Det är mycket stenöken men en av dem som använt lavan är konstnären César Manrique, vars konstverk präglar ön. Vi är inte så förtjusta i hans alster men hans design är det klass på. Hans hus på ön är numera ett museum och det är en fantastisk kreation. Han tillvaratar lavan på ett sätt som vi aldrig tidigare sett. Kanske inte så konstigt för hur mycket lava har vi i Sverige?!!



För ett par veckor sen var det Blue Marlin Contest (en fisketävling) här och det kom 65 tävlande båtar, den ena med mer utrustning än den andra. Fiskarna ska tillbaka i sjön efter vägning, märkning och fotografering men två båtar kom in med sina fångster. Någon Blue Marlin fångades inte men väl en svärdfisk som såg liten ut när en stor Yellowfin Tuna kom upp. Vi klarar inte av sådana bjässar men en liten bonito vore inte fel!



Vårt närmaste mål är att få besök av Gunillas familj på Fuerteventura i början av november. Därefter kommer våra förberedelser för att segla långt.

Ha en skön höst allihop!  
Gunilla och Krister Bewert

